

XII TAVALINE PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine Hi38 ,1.8-11)

Lugemine Hiiobi raamatust:

Issand vastas Hiiobile tormituules ja ütles: “Kes on see, kes pani mere väravate taha kinni, kui see esile murdes emäüasast väljus; kui ma katsin mere pilvedega ja panin pilkase pimeduse sellele mähkmeks? Kui ma seadsin sellele piirid – panin väravad ja riivid, ning ütlesin: Siitsaadik tohid sa tulla ja mitte kaugemale, siin vaibugu sinu uhked lained.”

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps107 , 23-24. 26-27. 28-29. 30-31. R:1a)

R: Tänage Issandat, sest tema on hea.

Need, kes laevadega sõitsid merel,
et kaubelda suurtel vetel,
nägid Issanda vägevaid tegusid
ja tema imesid meresügavuses.

R:

Need, kes tõusid üles taeva poole
ja vajusid alla ürgvetesse,
nii, et nende hing sulas õnnetuses,
nad taarusid nagu joobnud ja nende tarkus sai otsa.

R:

Aga oma kitsikuses hüüdsid nad Issandat
ja tema päästis nad nende ahastusest.
Ta muutis tormi pehmeks tuuleõhuks
ja vete lained jäid vakka.

R:

Ja nad said rõõmsaks, et lained jäid vakka
ja ta juhtis nad igatsetud sadamasse.
Tänagu nad Issandat tema helduse eest
ja tema imetegude eest inimlaste seas.

R:

(Teine lugemine 2Ko5 ,14-17)

Lugemine püha apostel Pauluse teisest kirjast korintlastele:

Vennad, Kristuse armastus sunnib meid, et me mõistaksime: kui üks on surnud kõigi eest, siis on kõik surnud. Aga tema on surnud kõikide eest, et need, kes elavad, ei elaks enam iseendale, vaid temale, kes ta nende eest on surnud ja üles tõusnud. Sellepärast ärgem hinnakem enam kedagi surelike mõõtude järgi, ja kuigi me tundsume Kristust inimesena, ei tunne me teda enam nõnda. Niisiis, kui keegi on Kristuses, siis on ta uus loodu, sest vana on möödunud, ja vaata, uus on sündinud.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne Evangeeliumi Lk 7,16)

Halleluuja. Suur prohvet on tõusnud meie keskelt ja Jumal on külastanud oma rahvast. Halleluuja.

(Evangeelium Mk4 ,35-41)

Lugemine püha Markuse evangeeliumist:

Kui päev oli õhtusse jõudnud, ütles Jeesus oma jüngritele: “Mingem järve teisele kaldale.” Ja kui nad rahval olid lasknud laiali minna, asusid nad paati, kus Jeesus juba istus. Nendega ühes läks teele veel teisigi paate. Siis aga tõusis tugev tormituul ja lõi laineid üle paadiserva, nii et paat hakkas juba täis saama, aga tema magas paadi päras, pea pealusel. Ja nemad äratasid ta üles ja ütlesid talle: “Õpetaja, kas Sa ei hooli sellest, et me läheme hukka?” Siis tõusis ta üles ja ütles järvele: “Ole vait ja vagusi.” Ja tuul vaibus ja järv jäi täiesti vaikseks. Aga tema ütles neile: “Miks te olete nii arad? Kas te ikka veel ei usu?” Kuid nemad olid täis kartust ning ütlesid üksteisele: “Kes ta siis on, et isegi tuul ja järv tema sõna kuulavad?”

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kui me siseneme lennukisse ja võtame seal istet, leiame end silmitsi kirjaga:

“Life vest is under your seat” – “Päästevest on istme all”. Päästevest?! Missugusest päästmisest on antud juhul jutt? Missugust päästevesti võiksime lennuõnnetuse korral vajada? Muidugi oleks eelkõige kasu langevarjust või seljahelikopterist nagu Karlssonil Katuselt, kuid istme all – seal on vaid tavaline gaasiga täituv päästevest selleks puhuks, kui lennuk peaks vette hädamaanduma. Ja sellestki oleks kasu vaid tingimustel et hädamaandumine veele õnnestub ja lennuk ei söösta kohe sügavusse, et lennukivrakist väljumine läheb korda ja vesi pole liiga külm ellujäämiseks... Seega päästevest õnnetuse puhuks, mille juhtumise tõenäosus on üliväike...

Muidugi, hädasolija haarab igast lootusevirvendusest, et oma maist elu säilitada, ja lennukis tunneme me miskipärast end ikka kuidagi veidi kindlamalt, kui teame et meie istme all on midagi, millest halvima juhtudes peaks justkui abi olema. Võibolla oleks aga ehk rohkemgi kasu täitsa tavalisest, puuvillariidest vestist, millele oleks suurelt peale kirjutatud: "Jeesus päästab, kahetse oma patte!" – sest see annaks palju tähtsama lootuse – pääseda igavesse ellu.

Me loeme patutunnistuse.

Jutlus

Armsad õed ja vennad, mõne aasta eest läbis meediat lugu ühe tuntud saksa koomiku "taassünnikogemusest". Nimelt lasi ta hüpnotiseerijal end süvauneseisundisse viia ning jutustas pärast, et olnud varem frantsiskaanimunk Poolas, kes II Maailmasõja ajal juutide varjamise eest natside poolt hukati. Natuke liiga ajakirjanduslik lugu, et olla tõsi. Igatahes oleks olnud palju usutavam, kui tegu oluks puussepage, kes lõikas kätte, sidus haava hooletult kinni mitte just kõige puhtama kaltsuga – ning suri veremürgitusse.

Ometi pole kogemused taassünnist teab kui haruldased. Juba aastatuhandete eest arenes india rahvareligioon, hinduism, õpetus hingede rändamisest. Ka budism, mis hinduismist lahkes, tunnustab taassünni ja indiviidi teatud mentaalsete komponentide jätkumist järgmises isikus.

Olgu sellega kuidas on, kuid igatahes tuleb ette, et mõned hüpnoosis süvaunne viidud isikud kirjeldavad pärast oma kogemust, justkui oleksid nad elanud siin maailmas varem kellegi teisena. Vahel harva suudavad need isikud isegi nimetada detaile väidetavast eelmisest elust, mis kontrollimisel tõele vastavad.

Mis juhtub inimesega süvaunes? Kes teab? Kui igavik tähendab seda, et ei ole ei minevikku, olevikku ega tulevikku, siis peab ka meie maine elu kusagil säiluma, nagu arvuti kõvakettal, ning igasse perioodi ajaloos võiks igaviku tasandilt aina uuesti siseneda. Võibolla näeb inimene

hüpnosi-unes lihtsalt mingeid peegeldusi möödunud aegadest, võibolla on sellele veel teisigi seletusi. Kuid üks on kindel: meie maise elu jaoks, siin ja praegu, ei muuda see mitte midagi.

Mis unenägudes või muudes nägemustes juhtub, selle eest ei saa inimene vastutada. Me loodame üksnes, et kui me unest ärkame, siis oleks kõik veel hästi ja ohud oleksid veel välditavad. Me loodame, et sel ajal kui meie magame, valvab maailma üle keegi, kes sekkub otsustaval hetkel, siis kui tema abi on vältimatu.

Aga niisugused me oleme... Kui hirmunud jüngrid tormistel vetel Jeesuse äratasid, siis ta tõusis ja ähvardas tuult ja tuul rauges. Jeesus ütles neile: “Miks te olete nii arad? Kas te ikka veel ei usu?” Kuid jüngrid ehmusid sellest veelgi enam, nad olid täis kartust ning ütlesid üksteisele: “Kes ta siis on, et isegi tuul ja järv tema sõna kuulavad?”

Kas aga tahtis Jeesus tõesti oma jüngeid veel rohkem hirmutada? Kindlasti mitte, kuid mälestused loomariigist on inimeses veel sügavalt juurdunud: kui keegi on vägevam, siis ikka ainult selleks, et teisi ära süüa või muidu alla suruda. Jumala puhul ei saa see aga kuidagi nii olla, tema ei konkureeri meiega ei toidu ega võimu pärast. Nii õpetab see kirjakoht meile ennekõike, et Jumala ees vajame me usaldust ja õppimisvalmidust palju rohkem kui hirmu.

Armsad õed ja vennad, me oleme inimesed paljude teede ristumiskohas, kus valikuvalu jääb meid alati piinama. Paljud teed on meile lahti, kuid me saame minna vaid üht mööda neist. Kuid seda võiksime juba praegu uskuda, et kui Jumal on vähemalt sama tark kui inimene, ei saa ta meil lasta kaduda igavesti. Elutormid – nad võivad olla kohutavad, kuid Jumal teab, miks peab kõik sündima nii, nagu sünnib. Aamen.